இந்தியர்களின் சோதிடக்கலை: ஓர் அறிமுகம்

கோவி.சிவபாலன்
மலாயாப் பல்கலைக்கழகம்
gsiva_palan@um.edu.my

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இக்கட்டுரை இந்தியர்களின் சோதிடக் கலையைப் பற்றிய ஒரு பொதுவான புரிதலைக் கொடுக்கின்ற நோக்கத்தில் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இக்கட்டுரையில் தரப்பட்டுள்ள இந்திய சோதிடக்கலையைப் பற்றிய விளக்கங்களும் குறிப்புகளும் மக்கள் சோதிடக்கலையை பற்றி அறிந்துகொள்ள துணைசெய்யும். சோதிடக் கலையைப் பற்றிய பொதுவான புரிதலைப் பெற்றிருப்பதற்கு, சோதிடம் என்னும் பெயருக்கான சொற்பொருள் விளக்கம் அறியப்படவேண்டும். எனவே இக்கட்டுரையில் அதுசார்ந்த விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. இக்கலைக்கு அடிப்படையாக உள்ள விண்ணியல் சார்ந்த செய்திகளும், விண்ணியலுக்கும் சோதிடத்துக்கும் இடையிலான தொடர்புகளும் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். அவற்றைப்பற்றியும் இக்கட்டுரை விளக்குகின்றது. எதன்பொருட்டு சோதிட நம்பிக்கை உருவாகியிருக்கக்கூடும் என்பதைப்பற்றிய புரிதல் மிக முக்கியமானதாகும். எனவே அதைப்பற்றியும் இக்கட்டுரை கருத்துரைக்கின்றது. உலக சோதிடங்களுள் இந்திய சோதிடம் முதன்மை வகிப்பதனாலும் இக்கட்டுரையின் மையக்கருத்து இந்திய சோதிடத்தைப் பற்றி அமைந்திருப்பதனாலும் இந்திய சோதிடத்தைப் பற்றிய விளக்கங்கள் சற்று விரிவாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இனி, சோதிடக்கலை இயலும் முறையைப் பற்றிய புரிதலும் இன்றியமையாததாகின்றது. எனவே இக்கட்டுரை, சோதிடம் இயற்றப்பட்ட முறையையும் அக்கலை இயலும் முறையையும் விளக்குகின்றது. இந்திய சோதிடத்தைக் காலந்தோறும் பல தலைமுறைகளாகத் தொடரச் செய்வதில் சோதிடர்களும் அவர்கள் இயற்றிய நூல்களும் அளப்பரிய பங்காற்றியுள்ளன. அவற்றையும் இக்கட்டுரை விளக்கமாகத் தருகின்றது. இன்று எதையும் அறிவியல் கண்ணோட்டத்துடன் அணுகும் போக்கு உலக வழக்காகிவிட்டது. எனவே நம்பிக்கை சார்ந்த இக்கலை அறிவியல் சார்ந்ததா என்னும் விளக்கத்தையும் இக்கட்டுரை அளிக்கின்றது. இந்தியர்களுள் பெரும்பிரிவினரான இந்துக்கள் நம்புகின்ற கலையாதலால் இச்சோதிடக்கலைக்கும் இந்து சமயத்தின் கோட்பாடுகளின் முக்கியக்கூறான கருமவினைக்கும் இடையிலான தொடர்பும் இக்கட்டுரையில் சுட்டப்பெறுகின்றது. சோதிடக் கலையினால் விளையும் பயன்தான் என்ன என்பதைபற்றிய தேடல், இக்கலையைப் பற்றிய ஒட்டுமொத்தப் புரிதலுக்கும் உதவும் என்பதனால் சோதிடக்கலையின் பயன் என்னும் பொருளிலும் இக்கட்டுரையில் விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. இந்திய சோதிடக் கலையைப் பற்றிய பொதுவான புரிதலை இக்கட்டுரையை வாசிப்பவர்கள் பெறவியலும்.

குறிச்சொற்கள்: இந்திய சோதிடம், விண்ணியல், சோதிடர், கருமவினை, நம்பிக்கையியல்

Abstract

The aimed at elevating the general public's understanding of Indian Astrology, including its origin and definition. Astronomical views about Astrology, as well as the relationship between Astrology and Astronomy, were also highlighted in this article. It also addresses the belief system surrounding the Indian Astrology. On top of giving an overall view of the Astrological beliefs that prevalent in various countries, the article also discusses the variety of Indian Astrology, as it is widely regarded as one of the major systems in the world. For this, it is importance to understand how the Astrology works and benefits the public.Therefore, the article describes the intricate process and the disciplines that required to practice this art. Indian Astrology, in particular, has been meticulously studied and the knowledge has been passed on to subsequent generations by Astrologers. The contributions and publications of these Astrologers were also detailed in this article. As the current society has developed a keen sense of critical thinking, scientific reasoning has become crucial to prove the validity of theories and systems. In keeping this in view, the scientific basis of Astrology were also discussed here. Since Indian Astrology has a vast majority of Hindu followers, the article also explores the relationship between the Astrological art and the Hindu religion's law of karma, besides of explaining the benefits of the proper practice and extensive understanding of Indian Astrology.

Keywords: Indian Astrology, astronomy, Astrologer, law of karma, belief system

முன்னுரை

உலக மக்களின் வாழ்க்கைமுறை எப்போதும் ஒரு நம்பிக்கையையோ கொள்கையையோ சார்ந்திருக்கும். இந்த வாழ்க்கைமுறை இயற்கையையும் அதன் இயக்கத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. இயற்கை சார்ந்த நிகழ்வுகளும், அவை ஏற்படுத்துகின்ற விளைவுகளும் மனிதனுடைய உணர்வு நிலையில் மிகப்பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. மனிதனுக்குள் ஏற்படும் இந்த உணர்வு நிலை மாற்றங்கள் அவனுக்குள் நம்பிக்கைகள் தோன்றக் காரணமாகின்றன. இத்தகைய நம்பிக்கைகள் பல்வகையினவாகவும் எண்ணிறந்தவையாகவும் மனிதனிடம் காணப்படுகின்றன. மனிதனின் நம்பிக்கைகளுள் உலகளாவிய நிலையில் பல்வேறு ஒற்றுமைக்கூறுகளைக் கொண்டு விளங்குவது சோதிட நம்பிக்கை. இந்நம்பிக்கை உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் அவ்வந்நிலத்தன்மைக்கேற்பவும் மக்களின் மனப்பண்புக்கேற்பவும் தோன்றி வளர்ந்து இதுநாள்வரையும் வேர்க்கொண்டுள்ளது.

உலக நாடுகளில் பின்பற்றப்படும் சோதிட நம்பிக்கையை உற்றுநோக்கினால் அவை தோன்றிய காலந்தொடங்கி பல்வேறு மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டு வந்துள்ளதை அறிய முடியும். ஆதியில் ஏற்படுத்தப்பட்ட குறிப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தலைமுறைதோறும் அந்நம்பிக்கை அவர்களிடம் தொடர்ந்து வருகின்றது. ஆனாலும் அந்நம்பிக்கை சார்ந்த ஆவணப்பதிவுகளோ புதிய தேடல்களோ ஆய்வுகளோ எழுத்தாக்கங்களோ அவர்களிடம் மிக அருகியே காணப்படுகின்றன. ஆனால் இந்திய சோதிட நம்பிக்கை இந்நிலைக்கு மாறாக அமைந்துள்ளது. ஆதியில் உருவாக்கப்பட்ட சோதிட விதிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு காலந்தோறும் மக்களின் வாழ்க்கை முறைக்கும் தேவைக்கும் ஏற்ப அவை தொடர்ந்து எளிமைப்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் மூல சோதிட விதிகளில் எத்தகைய பெரிய மாற்றங்களும் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. இதன் காரணமாகவே இந்திய சோதிடம் அதன் மூலத்தன்மையை இழக்காமல் இதுநாள்வரை வாழமுடிகின்றது. மேலும் வேறெந்த சோதிட மரபுக்கும் இல்லாதச் சிறப்பாக இந்திய சோதிடத்தில் மூல நூல்களும், வழி நூல்களும், விளக்க நூல்களும் முறையாக ஆவணப்படுத்துள்ளன. இந்தியர்களிடம் காணப்படும் சோதிடச் செய்திகளை ஆவணப்படுத்தும் இந்தப்போக்கு இந்திய சோதிடத்தின் தனி பலம். இதனால் இந்திய சோதிடர்களால் இக்கலையை இயன்றவரை மரபுக்கெடாமல் வளர்க்கமுடிகின்றது.

இன்றைய காலக்கட்டத்தில் மக்களிடையே சோதிடத்தின் மீது எதிர்மறையான சிந்தனைப்போக்கு ஒருபுறம் இருந்தாலும், சோதிடர்களை நாடிப் பயன்பெறும் நோக்கமும் அக்கலையைப்பற்றி ஆராயவும் கற்றுத்தேறவும் மக்கள் காட்டுகின்ற முனைப்பும் தொடர்ந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றன. இவ்வாறு, சோதிடக்கலையைக் கற்கவும் ஆராயவும் தலைப்படுவோருக்கு சோதிடக்கலையைப் பற்றியும் அதுசார்ந்த நம்பிக்கையைப் பற்றியும் ஒரு பொதுவான புரிதல் இருப்பது இன்றியமையாததாகும். அந்த வகையில் இந்தியர்களின் சோதிடக்கலையைப்பற்றி அறிய விழைவோர்க்கு அக்கலையைப் பற்றிய பொது அறிமுகத்தைத் தருவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

கட்டுரையின் நோக்கமும் பொருளும்

சோதிடம் பற்றிய பொதுவான புரிதலைப் பெற்றிருப்பதற்கு, சோதிடம் என்னும் பெயருக்கான சொற்பொருள் விளக்கம் அறியப்படவேண்டும். எனவே இக்கட்டுரையில் அதுசார்ந்த விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. இக்கலைக்கு அடிப்படையாக உள்ள விண்ணியல் சார்ந்த செய்திகளும், விண்ணியலுக்கும் சோதிடத்துக்கும் இடையிலான தொடர்புகளும் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். அவற்றைப்பற்றியும் இக்கட்டுரை விளக்குகின்றது. எதன்பொருட்டு சோதிட நம்பிக்கை உருவாகியிருக்கக்கூடும் என்பதைப்பற்றிய புரிதல் மிக முக்கியமானதாகும். எனவே அதைப்பற்றியும் இக்கட்டுரை கருத்துரைக்கின்றது. உலக சோதிடங்களுள் இந்திய சோதிடம் முதன்மை வகிப்பதனாலும் இக்கட்டுரையின் மையக்கருத்தும் இந்திய சோதிடத்தைப் பற்றி அமைந்திருப்பதனாலும் இந்திய சோதிடத்தைப் பற்றிய விளக்கங்கள் சற்று விரிவாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இனி,சோதிடக்கலை இயலும் முறையைப் பற்றிய புரிதலும் இன்றியமையாததாகின்றது. எனவே இக்கட்டுரை, சோதிடம் இயற்றப்பட்ட முறையையும் அக்கலை இயலும் முறையையும் விளக்குகின்றது. இந்திய சோதிடத்தைக் காலந்தோறும் பல தலைமுறைகளாகத் தொடரச் செய்வதில் சோதிடர்களும் அவர்கள் இயற்றிய நூல்களும் அளப்பரிய பங்காற்றியுள்ளன. அவற்றையும் இக்கட்டுரை விளக்கமாகத் தருகின்றது. இன்று எதையும் அறிவியல் கண்ணோட்டத்துடன் அணுகும் போக்கு உலக வழக்காகி விட்டது. எனவே நம்பிக்கைச் சார்ந்த இக்கலை அறிவியல் சார்ந்ததா என்னும் விளக்கத்தையும் இக்கட்டுரை அளிக்கின்றது. இந்தியர்களுள் பெரும்பிரிவினரான இந்துக்கள் நம்புகின்ற கலையாதலால் இச்சோதிடக் கலைக்கும் இந்து சமயத்தின் கோட்பாடுகளின் முக்கியக்கூறான கருமவினைக்கும் இடையிலான தொடர்பும் இக்கட்டுரையில் சுட்டப்பெறுகின்றது. சோதிடக்கலையினால் விளையும் பயன்தான் என்ன என்பதைபற்றிய தேடல், இக்கலையைப் பற்றிய ஒட்டுமொத்தப்

புரிதலுக்கும் உதவும் என்பதனால் சோதிடக்கலையின் பயன் என்னும் பொருளிலும் இக்கட்டுரையில் விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

சோதிடம் - பொருள் விளக்கம்

சோதிடம் தமிழ்ச்சொல். மனித உடலாகிய இடத்தில் தங்கி, சோதியாகிய ஆன்மா நடத்தும் வாழ்க்கைக் கணக்கைச் சொல்லுகின்ற கலையாதலால் இக்கலைக்கு சோதிடம் என்பது பெயரானது(தி.மகாலட்சுமி, 1996:114). சோதிடன், தன்னை நாடி வருகின்றவனுடைய காலச்சூழலைச் சோதித்து அவனைத் திடப்படுத்தி அனுப்புவதனாலும் இக்கலைக்கு சோதிடம் என்னும் பெயர் பொருந்துகிறது. சோதி என்பது ஒளி, கிரணம், தீபம், தீ, சூரியன், நட்சத்திரம் என்றும் பொருள்படுகின்றது (மேலது:113). தமிழ் லெக்சிகன் நாள், ஓரை, நிமித்தம், பஞ்சாங்கம், சாதகம் என்று சோதிடத்திற்குப் பொருள் தருகிறது (Tamil Lexicon Vol III,1982:1667). இன்னும், வானத்தில் சோதியாய் நமக்குப் புலப்படுகின்ற கோள்கள், நட்சத்திரங்களால் உண்டாகின்ற நன்மை, தீமைகளைப் பற்றி முன்கூட்டித் தெரிவிப்பது, சோதித்துத் திடப்படுத்துவது, நட்சத்திரங்களின் தூது, நேத்திரமென்னும் கண்ணொளி, அறிவைத் தரும் ஒளி என்ற பல பொருள்களும் சோதிடம் என்பதற்குச் சுட்டப்பெறுகின்றன (கடலங்குடி நடேச சாஸ்திரிகள், 1998:1). அபிதான சிந்தாமணி, சோதிடமானது கிரகங்களின் சஞ்சாரஞ் சொன்னக் கணித நூல் என்ற பொருளையும் தருகிறது (சிங்காரவேலு முதலியார்,1881:1734). மேலும், சோதிடம் என்பது தோற்றத்தில் அறிவியல் போன்ற ஒன்று என்று பிரிட்டானிகா கலைக்களஞ்சியமும், சோதிடம் ஒரு செயல்முறை வானவியல் என்று ஆக்ஸ்போர்டு ஆங்கில அகராதியும் குறிப்பிடுகின்றன (தி.மகாலட்சுமி, 1996:115).

சோதிடம் ஆங்கிலத்தில் ‘Astrology' என்று அழைக்கப்படுகிறது. இச்சொல்லை, ‘Aster - a star; Logos -Reason or Logic' என இரண்டாகப் பிரித்துப் பொருள் கூறுவர். ‘அஸ்டர்' என்பது நட்சத்திரத்தையும் ‘லோகொஸ்' என்பது தத்துவத்தையும் குறிக்கும். ஆக ‘அஸ்ட்ராலஜி' என்னும் சொல் கிரகங்களின் மூலம் கிடைக்கும் பலன் எனப் பொருள்படும்(மேலது:113). மேலும், சோதிடத்தைப் பொதுவாக ‘காலத்தின் விஞ்ஞானம்' என்பர் (M.V.கிருஷ்ணசாமி, 1993:11) சோதிடமானது மைவித்தைகள், பில்லி, ஏவல், சூன்யம், மந்திர வித்தைகள் முதலான எந்தத் துறையுடனும் சேர்ந்தது அல்ல(தி.மகாலட்சுமி,1996:115). ஆக, சோதிடம் என்னும் சொல் தனக்குள் அதன் பொருள், முக்கியத்துவம், பயன்பாடு ஆகிய கூறுகளைத் தாங்கியுள்ளது என்பதை மேற்கண்ட விளக்கங்களின் வழி அறிய முடிகிறது.

இனி சோதிடத்தை வடவர்களின் பண்பாட்டுப் பின்னணியில் காண்போம். அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய மூன்று தருமங்களுக்கும் உரிய ஆலோசனையை வழங்கக் கூடியது சோதிடம் என்று இந்து சாத்திரங்கள் கூறுகின்றன (கடலங்குடி நடேச சாஸ்திரிகள், 1998:1). இக்கலை, ‘ஜோதிஷம்' அல்லது ‘ஜ்யௌதிஷம்' என சமஸ்கிருத மொழியில் குறிக்கப்படுகின்றது. இச்சொல் ‘ஜோதி' + ‘ஷம்' எனப்பிரியும். இங்கு, ஜோதி என்பது ஒளி எனவும், ஷம் என்பது அந்த ஒளியைப் பற்றிய வரலாறு எனவும் பொருள் கூறப்படுகிறது (வே.சங்கர், 2002:3). மேலும், ஜ்யௌதிஷம் என்பது அறிவைத்தரும் ஒளி என்றும் பொருள் படும். ஜோதி எப்படி இருளை நீக்கி ஒளியைத் தருகிறதோ அதுபோல சோதிடம் ஒருவரின் வாழ்க்கையில் இருளை நீக்கி நல்வாழ்வைப் பெற உதவுகிறது என்ற அடிப்படைத் தத்துவத்தை விளக்குவதால் சோதிடம் இப்பெயரைப் பெற்றுள்ளது (ராமய்யங்கார், 2000:18). ஆக, இக்கலையின் பயனை உணர்ந்தே முன்னோர்கள் இப்பெயரைச் சூட்டியுள்ளனர் எனக்கொள்ளலாம். சமஸ்கிருதத்தில் சோதிடம் ‘ஹோரா' (Hora) என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இந்த ‘ஹோரா' என்ற சொல்தான் மருவி ‘hour' என்ற ஆங்கிலச் சொல்லாகத் திரிந்துள்ளது. ஹோரா சாஸ்திரம் என்றால் நேரத்தைக் கணக்கிடும் சாஸ்திரம் என்பது பொருள் (தி.மகாலட்சுமி, 1996:113).

விண்ணியலும் சோதிடமும்

சோதிடக்கலையின் வரலாறு விண்ணியல் கலையின் வரலாற்றோடு பின்னிப் பிணைந்ததாகும். விண்ணியல் கலையே சோதிடக்கலைக்கு அடிப்படையானதாகும். விண்ணில் உள்ள கோள்கள் மற்றும் நட்சத்திரங்களின் இயங்கு நிலையைக் காட்டுவதே விண்ணியல் கலை (astronomy). சோதிடக் கலையானது விண்ணியல் அறிவைக்கொண்டு மண்ணில் வாழும் உயிர்களுக்கு ஏற்படப்போகும் மாற்றங்களை அறிந்து தெரிவிக்க உதவுகிறது.

பூமியிலுள்ள அனைத்துப் பொருள்களின் மீதும் கோள்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. மனிதனுடைய அனைத்துக் கொள்கைகளும் கோள்களின் ஆதிக்கச் செய்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன (கடலங்குடி நடேச சாஸ்திரிகள், 1998:2). இந்த தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு மனிதன், இயற்கை, கோள்கள், கடவுள் இவற்றுக்கிடையிலான தொடர்பைக் காட்டி அருமையான ஒரு கலையாகச் சோதிடக்கலையை நம் முன்னோர்கள் உருவாக்கித் தந்துள்ளனர்.

அண்டவெளியில் பூமி என்னும் கோள் யாதொரு சிக்கலுமின்றி தன்னிலையில் இயங்குவதற்குச் சூரியக்குடும்பத்தைச் சார்ந்த ஏனைய கோள்கள் அடிப்படையாக உள்ளன. அவற்றின் ஈர்ப்பு ஆற்றலால்தான் பூமி அதனுடைய செல்பாதையில் (orbit) மிகச்சரியாகச் செல்கின்றது. இதன்வழி பூமியின்மீது பிறகோள்கள் கொண்டுள்ள தாக்கத்தினை நாம் ஒருவாறாக உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

நிலவு என்னும் கோளினால் கடல் நீர் பெருகுவதும் சுருங்குவதுமாக உள்ளது. முழுநிலவன்று மனிதனுக்கு ஏற்படும் நோய்கள் கடுமையாகின்றன. இதுபோலவே ஒவ்வொரு கோளும் வெவ்வேறு பாதிப்பைப் பூமியின்மீது ஏற்படுத்துகின்றன. இந்தக் கோள்கள் அடிக்கடி நேர்க்கோட்டில் வந்து நின்று ஒன்றையொன்று மறைத்து மக்களின் மனதில் பல்வேறு உணர்ச்சிகளை ஏற்படுத்துகின்றன. கோள்களிலிருந்து தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கும் காந்த அலைகள் உலகின்மீதும் உயிர்களின்மீதும் வீசும்போது உயிர்களின் உடலிலும் உள்ளத்திலும் எழும் விளைவுகளை நீண்ட காலக் கண்காணிப்பால் கணித்து விளக்கியது சோதிடம் என்பார் வேதாத்திரி மகரிஷி (சித்தயோகி சிவதாசன் ரவி, 2007: 5). அவரது கூற்றுப்படி வான வெளியில் பல கோள்கள் உள்ளன; அவை பல மாற்றங்களுக்கு ஆட்படுகின்றன; அந்த மாற்றங்கள் மனித வாழ்க்கை முறையில் பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றன; இந்த மாற்றங்களையும் தாக்கங்களையும் எடுத்தியம்புவதே சோதிடக்கலை.

கோள்களுக்கு, பூமியின் மீதும் அதன் தாவரக்கூட்டங்களின் மீதும் அதிகமான தாக்கம் உண்டென்பதைத் தற்கால புவியியல் அறிஞர்களும் பருவநிலை ஆராய்ச்சியாளர்களும் ஒப்புக்கொள்கின்றனர். கோள்களிலிருந்து வெளிப்படும் மின்காந்த அலைவீச்சு (cosmic rays) பூமியின் காலநிலையில்(atmosphere) அணுமாற்றத்தை உண்டாக்கி அதன்மூலம் பூமியில் வாழும் உயிரினங்களின் உடலுறுப்புகளில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றது என ரொட்னி காலின் (Rotney collin) என்னும் ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றார் (மு.மாதேஸ்வரன், 1997:7). நட்சத்திரங்களிலிருந்து வெளிப்படும் எக்ஸ்ரே கதிர்கள் நம் ஒவ்வொருவரின் உடலிலும் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன என்று சார்லஸ் நாட்மேன் (Charles Notman) என்பவர் கருதுகின்றார் (மேலது). சோதிடக் கலை விண்ணியல் கலையோடு தொடர்புடையது (தி.மகாலட்சுமி,1996:16). ஏனெனில், தொடக்கக்காலத்தில் வான ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டவர்களே சோதிடக்கலைக்கு வித்திட்டார்கள். எனினும், வான ஆராய்ச்சி முழுக்க முழுக்க அறிவியலோடு தொடர்புடையதாகவும் சோதிடவியல் அறிவியலுக்கு அப்பாற்பட்ட ஞான இயலாக அல்லது தத்துவ இயலாகவும் அமைந்துள்ளன.

சோதிடக்கலையின் பின்னணி

இந்திய சமுதாயத்தினரிடையே வேரூன்றி காணப்படும் சோதிடத்தை நன்கு விளங்கி கொள்ள வேண்டுமானால், இச்சோதிட நம்பிக்கை உலகளாவிய நிலையில் உருவாகி வளர்ந்த போக்கைப்புரிந்து கொள்வது மிக அவசியமாகும். இனி அவற்றை விரிவாகக் காண்போம்.

சோதிடக்கலைத் தோன்றிய காலம், அதனைத் தோற்றுவித்தவர், தோன்றிய இடம் போன்ற குறிப்புகள் இன்றும் எந்த ஆய்வுகளின் வழியிலும் உறுதிப் படுத்தப்படவில்லை என்றே குறிப்புகள் காட்டுகின்றன (மேலது:2). ஆயினும், விண்வெளியில், சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரம், கோள்கள் இருப்பதாகவும் அவை பல மாற்றங்களுக்கு ஆட்படுகின்றதாகவும், விஞ்ஞானக் கருவிகள் கண்டுப்பிடிப்பதற்கு முன்னரே அவற்றை மனிதன் அறிந்து வைத்திருந்தான் என்றும் சுமார் 3000 கி.மு. ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கைத் தேவைகளைப் பூர்த்திச் செய்ய இவற்றைத் தெரிந்து வைத்திருந்தனர் என்றும் பல சரித்திர நூல்கள் கூறுகின்றன (Sivachandralingam Sundara Raja, 1999:244). “சுமேரியம்” (Sumeria) என்ற “மெசபடோமியா” (Mesopotamia) அல்லது இவர்கள் வழி வந்த “கிரேக்கர்கள்” (Greek), “பாபிலோனியா” (Babylonia), “எகிப்து” (Egypt), இந்தியா போன்ற நாட்டு மக்கள் தொன்று தொட்டே இக்கலையைத் தெரிந்து வைத்திருந்தனர் என்று ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன (தி.மகாலட்சுமி, 1996:2).

குறிப்பாக, பாபிலோனியா மக்களே தொடக்கத்தில் வான நூலையும் சோதிட நூலையும் அறிந்து வைத்திருந்தனர் என்று வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறுகின்றனர் (மேலது:3). தவிர, இன்று நாம் பயன்படுத்தும் நாள், வாரம் மற்றும் நேரம் போன்ற காலப் பயன்பாட்டு முறைகளுக்கு அவர்களே முன்னோடிகளாக இருந்துள்ளனர் (Sivachandralingam Sundara Raja, 1999:425). மெசபடோமியா மக்களின் வானிலை அறிவும், கிரேக்கர்களின் வடிவக் கடிதம் ஆகியவையும் ஒன்றிணைந்து சோதிடக்கலையை வளர்த்தன என்பதனை வாழ்வியல் களஞ்சியம் குறிப்பிடுகின்றது (வாழ்வியல் களஞ்சியம்-தொகுதி 9,1988:641). பாபிலோனியா மக்களிடமிருந்தே எகிப்து, கிரேக்கம், உரோம் (Rom), இந்தியா, சீனா, ஐரோப்பா போன்ற நாடுகளுக்குச் சோதிடம் பரவி இருக்கலாம் (தி.மகாலட்சுமி, 1996:3).

ஆதியில் மனிதர்கள் இயற்கைச் சூழலை நம்பியே தங்கள் வாழ்க்கையை வாழ்ந்து வந்தனர். இயற்கையினால் ஏற்படும் மாற்றங்கள் அதாவது வெள்ளம், நிலநடுக்கம், கடல் கொந்தளிப்பு போன்ற பேரிடர்கள் மனிதர்களின் வாழ்க்கைச் சூழலில் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தின (மேலது:2). விவசாயத்தையே நம்பி வாழ்க்கை நடத்திய அக்கால மனிதர்கள் இப்பேரிடர்களைத் தவிர்ப்பதற்காக இயற்கையைப்பற்றி ஆராயத்தொடங்கினர். அதற்கென்றே சிலரை நியமித்து இயற்கைப் பேரிடர்கள் ஏற்படும் காலங்களைக் குறிப்பிட்டு வைத்தனர்; அதற்கு ஏற்றவாறு தங்கள் வாழ்க்கையையும் அமைத்துக்கொண்டனர். அதுமட்டுமின்றி, பகல் இரவு மாற்றங்கள்; பருவ மாற்றங்கள்; அதற்கான காரணங்கள் போன்றவற்றை ஆராய்ந்து பின் அவற்றினால் பூமியில் வாழும் உயிர்களுக்கு ஏற்படும் மாற்றங்கள் என அனைத்தையும் அக்காலத்திலே ஆராய்ந்து வைத்தனர். இக்காரணத்தினாலேயே

அக்காலத்தில் வான ஆராய்ச்சி ஒரு முக்கிய அங்கமாக இருந்து வந்திருக்கிறது(Sivachandralingam Sundara Raja, 1999:430).

தொடக்கத்தில் வான ஆராய்ச்சிக்கென்று கருவிகள் தனியாக இல்லை. ஆனால், பின்னர் வந்த அறிவியலாளர்கள் இதற்கென்றே பல கருவிகளைக் கண்டுப்பிடித்தனர் என்று குறிப்புகள் காட்டுகின்றன (மேலது:435). தாலமி (Ptolomy), கலிலீயோ (Galileo), நியூட்டன் (Newton), பிதாகோராஸ் (Pythagores), கொப்ளர் (Coppler) போன்றவர்கள் வானவியலின் அறிஞர்களாக இருந்து விண்ணில் உள்ள கோள்களையும், அவற்றின் பாதைகளையும் பற்றிப் பல உண்மை நிலைகளைக் கண்டுப்பிடித்து உலகிற்கு வழங்கினர் (பி.சி.கணேசன்,2001:5). பிதாகோராஸ் என்கிற விஞ்ஞானி 'ஜியோமித்ரி' (Geometry) மூலம் கோள்களின் நடமாட்டத்தையும், நட்சத்திரங்களின் திசைகளையும் கணித்துச் சொன்னார் (மேலது:6). இவரின் வான ஆராய்ச்சிகள் சோதிடவியல் வளர்ச்சி காண வழிவகுத்தன.

அக்காலத்தில் சமயப் பிரமுகர்களே மக்களின் நலன்களைப் பேணிக் காத்து வந்தனர். சமய நிருவாகம், நாட்டு நிருவாகத்திலும் அவர்களே முக்கிய பங்கும் வகித்தனர். அரசர்களும், அமைச்சர்களும் இவர்களின் துணையோடுதான் நாட்டை நிருவாகம் செய்து வந்தனர் என்று சில சரித்திரக் குறிப்புகள் கூறுகின்றன (Sivachandralingam Sundara Raja, 1999:430). வான ஆராய்ச்சியிலும் சமயப் பிரமுகர்களே மிக அதிகமாக ஈடுபட்டனர். இதன் விளைவு, பிற்காலத்தில் வான ஆராய்ச்சி சமயத்தோடு தொடர்பு படுத்தப்பட்டது. வான வெளியில் இருக்கும் கோள்கள் மனித வாழ்க்கையில் தாக்கங்களைக் ஏற்படுத்துகின்றன என்ற நம்பிக்கையும் அக்காலம் முதற்கொண்டே வளர்க்கப்பட்டது. அந்த நம்பிக்கையே சோதிடம் உருவாகக் காரணமாக விளங்கியது என்று ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன (மேலது). ஆக மொத்தத்தில், மனித நல்வாழ்விற்காக ஆராயப்பட்ட ஒன்று அவர்களின் நம்பிக்கையாக மலர்ந்து பின்னாளில் பண்பாட்டில் முக்கியக் கூறாகவும் கலந்தது எனலாம். சுமேரிய மக்களின் இக்கலையே மற்ற இடத்திற்கும் குறிப்பாக சிந்து வெளி மனிதர்கள் என்று விளங்கிய இந்தியர்களிடையே பரவி இருக்கலாம் என்ற கருத்துமுண்டு (மேலது:424).

இந்திய சோதிடம்

இது இவ்வாறு இருக்க, சில ஆய்வாளர்கள் தொடக்கக்காலங்களிலிருந்தே இந்தியர்களிடையே சோதிடக்கலை உருவாகி வளர்ச்சி பெற்று இருந்தது என்று கருத்து தெரிவிக்கின்றனர் (B.V.Raman, 1992:259). சுமேரியா அல்லது கிரேக்கர்களுக்கு முன்னமே இந்திய மக்கள் இக்கலையில் கைத்தேர்ந்தவர்களாக விளங்கினர் என்பது இவர்களின் கருத்தாகும். இக்கலை, சுமார் பத்தாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சிந்து வெளி மக்களாகிய திராவிடர்களால் கையாளப் பட்டு வந்திருக்கின்றது என்று ஆய்வுகள் கூறுகின்றன (மேலது:260). ஹரப்பா மற்றும் மொகஞ்சதாரோ ஆகிய இரு நகரங்களும் சிந்து வெளி மக்களின் உயரிய சின்னமாக திகழ்கின்றன. இங்குக் கிடைத்த பானை ஓடுகள், முத்திரைகள் ஆகியவற்றில் நட்சத்திரக் குறியீடுகளும், கோள்களின் குறியீடுகளும் காணப்பட்டுள்ளதாக ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன (தி.மகாலட்சுமி, 1996:10). மேலும், கொற்கை என்ற துறைமுகப் பகுதியில் மேற்கொண்ட ஆய்வின் போது சிந்துவெளியில் கிடைத்தது போல் அங்குக் கிடைத்த பல பானை ஓடுகளில் நட்சத்திரக் குறியீடுகள் காணப்படுகின்றன. கார்த்திகை நட்சத்திரத்தைக் குறிக்க ஆறுமீன்கள் குறியீடாகவும், செவ்வாய்க்கோளைக் குறிப்பிடுவதற்கு ஒரு மீனைப் போட்டு அதில் சிவப்பு வர்ணம் தீட்டப்பட்டதாகவும் ஆய்வுகள் குறிப்பிடுகின்றன (மேலது:11). பண்டைக் காலத்தில் தமிழர்கள் கடல்பயணத்தில் அதிகளவு ஈடுப்பட்டிருந்தனர் (தி.மகாலட்சுமி, இலக்கியத்தில் சோதிடம் 1996:53). பயணக் காலங்களில் மாலுமிகள் விண்மீன்களையும் திங்களையும் நோக்கித் திசை அறிந்து மரக்கலங்களைச் செலுத்தினர்; வானத்தை நோக்கி நேரம் அறிந்து கொள்ளவும் பயின்றிருந்தனர்; சந்திரனது இயக்கத்தைக் கொண்டே மாதங்களைக் கணக்கிட்டனர்; மாதத்திற்கு மதி, திங்கள் என்னும் பெயர்களை வழங்கினர்(மேலது).

ஆக மொத்தத்தில், இன்று இந்தியச் சோதிடத்தில் சிறப்பிடம் வகிக்கும் நட்சத்திரங்கள், ஹரப்பா கலாச்சார இனம் வழங்கியதாக இருக்கலாம் என்று வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறுவது இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது (மேலது). பின்னாளில் ஆரியர்களுடன் சேர்ந்து விண்ணியல், கணிதவியல், சோதிடவியல் முதலான பல கலைகளைத் திராவிட மக்கள் அறிந்து வைத்திருந்தனர் என்ற குறிப்பும் கிடைக்கப்பெறுகிறது (புலியூர் பாலு, 1997:10).

இவ்வாறு, இந்தியர்களின் சோதிடக்கலைத் தோன்றி வளர, பாபிலோனியச் சோதிடமும் இந்தியாவிற்குள் நுழைந்திருக்கின்றது(தி.மகாலட்சுமி, 1996:12). கி.மு.ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் சிந்துநதிச் சமவெளியில், 'எனுமா அனு என்லில்' (Enuma Anu Enlil) போன்ற சகுன நூல்கள் நுழைந்தன(B.V.Raman, 1992:260). குறிப்பாகப் பௌத்த சமயத்தவர் தொடக்க காலத்தில் சோதிடத்தை ஏற்றுக் கொண்டமையால் இந்தியாவில் முதன் முதலில் பௌத்த சமய நூல்களில் தான் சோதிடம் நுழைந்தது. பின்னர், சீனா, திபெத்து, ஜப்பான், மத்திய ஆசியா, தென்கிழக்கு ஆசியா போன்றவற்றிலெல்லாம் சோதிடம் பரவுவதற்குப் பௌத்த சமயத் துறவிகள் முக்கியக் காரணமாக இருந்தனர் (தி.மகாலட்சுமி, 1996:13).

இந்தியாவில் கி.மு. 1000 நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் '27 நட்சத்திரம்' என்னும் முறை பின்பற்றப்பட்டது என்ற குறிப்பு கிடைக்கப்பெறுகிறது (வாழ்வியல் களஞ்சியம்-தொகுதி 9 1988:641). இதைத் தவிர, கி.மு. முதல் நூற்றாண்டில் 'யவனர் சோதிடம்' இந்தியாவிற்கு வந்ததாகவும், 5-ஆம் நூற்றாண்டில் 'நட்சத்திரமான ஆண்டினைப்' பஞ்சாங்கத்தில் குறித்து வந்தனர் என்ற குறிப்பும் கிடைக்கிறது(மேலது).

ஆக மொத்ததில், மிகத் தொன்மையான காலத்திலிருந்தே இந்தியர்களிடையே சோதிடக்கலை இருந்து வந்திருக்கிறது என்பதனை இதன் வழி அறியலாம். இதனை மேலும் உறுதிப்படுத்துவதுபோல, பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய தமிழ் இலக்கியங்களாகிய இதிகாசங்கள், புராணங்கள் போன்றவற்றில் சோதிடம் சார்ந்த செய்திகள் பரவலாகக் காணக்கிடக்கின்றன. இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற காப்பியங்களில் சோதிடக் கூறுகள் நிறையவே காணப்படுகின்றன. சான்றாக, இராமாயணத்தில் ஒரு காட்சி. சித்திரக்கூடத்தில் குடில் அமைக்கும்போது இராமன் சகுனம் பார்ப்பதாக கம்பர் குறிப்பிட்டுள்ளார் (தி.மகாலட்சுமி & கோவி.சிவபாலன் (பதிப்.). 2016:80). மற்றொரு காப்பியமான சிலப்பதிகாரத்தில், கண்ணகிக்குக் கோயில் கட்டச் சேர மன்னன் செங்குட்டுவன், அரண்மனைச் சோதிடப் பெருங்கணி, அறக்களத்து அந்தணர், கட்டடக்கலை அறிஞர், சிற்பக்கலை வல்லுநர் ஆகியோருடன் செல்வதை ஒரு பாடல் குறிப்பிடுகின்றது (மேலது:81). இதில், 'பெருங்கணி' என்ற சொல் சோதிடம் கணிப்பவரைக் குறிக்கிறது. பழங்காலத்தில் சோதிடத்தைக் கணிக்கும் நபரை பெருங்கணி என்றும் அழைப்பர்.

இதைத்தவிர, சங்க இலக்கிய நூலான பதிற்றுப்பத்தில்,

"சொற்பெயர் நாட்டம் கேள்வி நெஞ்சமென்
றைந்துடன் போற்றி அவை துணையாக"(பதிற்றுப்பத்து,3:1)

என்ற வரிகள் காணப்படுகின்றன. இப்பாடல் வரிகள், பல்யானைச் செல்கெழுகுட்டுவன் என்ற அரசன் நடத்திய வேள்வியை, சொல்லிலக்கண நூலையும், பொருள் இலக்கண நூலையும், சோதிட நூலையும், வேத நூலையும் நன்கு கற்றறிந்த முனிவர்கள் செய்து முடித்தனர் என்பதனை தெளிவுபடுத்துகின்றன. இப்பாடல் வரியில் காணப்படும் 'நாட்டம்' என்ற சொல் சோதிடத்தைக் குறிப்பதாகக் கூறப்படுகிறது (உ.வே.சாமிநாதையர், 1957:59). ஆக, அக்காலத்தில் கட்டாயமாக கற்க வேண்டிய மிக முக்கியமான நூல்களில் சோதிட நூலும் ஒன்றாக இருந்தது என்பதை அறியமுடிகின்றது.

இதே கருத்தினை யாப்பருங்கல விருத்தி எனும் தமிழிலக்கண நூலிலும் காணலாம் (தி.மகாலட்சுமி, 1996:115). பல தொழில்களைக் கற்பிக்கும் பல கருவி நூல்களுள் சோதிட நூலும் ஒன்றாகப் பண்டைத் தமிழகத்தில் இருந்தது என்று இந்த நூல் குறிப்பிடுகிறது. மேலும், சோதிடச் செய்திகள் சதக இலக்கியங்களிலும் விரிவாக இடம்பெற்றுள்ளன. தரித்திரயோகம், மரணயோகம், நட்சத்திரத்திற்கும் நாளுக்கும் பகை, கிரகச்சுற்றும் அவற்றின் ஆட்சி நிலையும், மனுஷகணம் முதலிய மூன்றும் அறிவது, குளிகன் இராகு காலம், கெர்ப்போட்ட நாள் என்ற பல சோதிடக் கூறுகளைக் கயிலாசநாதர் சதகம் கூறுகிறது (மேலது:116). இவற்றைப்போல் சோதிடம் தொடர்பான இன்னும் பல குறிப்புகள் நம் தமிழ் இலக்கியங்களில் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. இவை யாவும் சோதிடக்கலை பழமை வாய்ந்த கலை என்பதனை உறுதிச்செய்கின்றன.

இந்தியர்களிடையே சோதிடக்கலை இறைவனால் உலகிற்குப் போதிக்கப்பட்டது என்ற நம்பிக்கை பரவலாக இருந்து வந்துள்ளது. அதனால்தான், அவர்கள் சோதிடத்தை இந்து சமயத்தின் ஒரு கூறாகவே வளர்த்து வந்துள்ளனர் எனலாம். ஆழ்ந்த சமய அறிவும், ஞானமும், தவமும், கடவுள் அருள் பெற்ற ஒருவரால் மட்டும்தான் சோதிடத்தை நன்கு கூற முடியும் என்றும் அவர்களே முக்காலமும் உணரக் கூடிய தீர்க்கத்தரிசிகளாகவும் விளங்குவர் என்றும் இந்தியர்கள் நம்புகின்றனர். இவ்வாறு தகுதிப் பெற்றவர்களை அவர்கள் சித்தர்கள் என்றும் முனிவர்கள் என்றும் ஞானிகள் என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர் (ராமய்யங்கார். 2000:15).

இந்துக்களின் முதன்மைக் கடவுளான சிவபெருமான்தான் முதன்முதலில் இக்கலையைத் தன் பத்தினியாகிய பார்வதி தேவிக்கு உபதேசித்தார் என்றும் அதன்பிறகு தேவி முனிவர்களுக்கு உபதேசித்து உலகு உய்ய வழிவகுத்தார் என்ற ஒரு கருத்தும், பிரம்மா கார்க்கி முனிவருக்கு உபதேசித்ததாகவும் இம்முனிவரிடமிருந்தே ஏனையோர் கற்றுப் பின் உலகம் முழுவதும் பரப்பினார்கள் என்ற கருத்தும் சில நூல்களில் காணப்படுகிறது (வே.சங்கர், 2002:3). மேலும், சில நூல்கள் நாரத மகா முனிவர் பிரம்மனிடமிருந்து இக்கலையைக் கற்று சூனாகா என்ற முனிவருக்கு உரைத்ததாகக் கூறுகின்றன (S.P.சுப்பிரமணியன், 1998:268). மற்றொரு நூல், விஷ்ணு என்ற முனிவர் தமது பிறப்பின் காரண காரியத்தைத் தெரிந்து கொள்ளவும், நன்மை தீமையிலிருந்து காத்துக் கொள்ளவும் கோள், நட்சத்திரம் முதலியவற்றை உருவாக்க எண்ணிப் பிரம்ம கடவுளை நோக்கி தவம் புரிய; அவரும் தோன்ற; அவரிடம் 27 நட்சத்திரங்களையும், ஒன்பது கோள்களையும் உண்டாக்கும்படி கட்டளையிட, பிரம்மன் அதனை உமையாளிடம் கூற, உமையாள் தானே சூரிய சந்திரர்களாக விளங்க, சதாசிவம் குருவாகவும், மயேசுபரர்

சனியாகவும், உருத்திரர் அங்காரகனாகவும், திருமால் புதனாகவும், பிரம்மன் சுக்கிரனாகவும், விஷ்ணு முனிவர் தாமே இராகு கேதுக்களாகத் திகழ்ந்தார் என்று குறிப்பிடுகிறது(தி.மகாலட்சுமி, 1996:15).

சோதிட சாத்திரம் என்பது பல்லாயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஆதி மனிதர்களால் அவர்களது ஞான ஒளியினால் உலகிற்கு வழங்கப்பட்டது. இன்றைக்கு இருக்கும் அறிவியல் கருவிகள் ஏதுமற்ற நிலையில், அக்காலத்து ஞானிகள் பலரும் பல்வேறு இடங்களில் இருந்து கொண்டு ஒரே விதமாக இச்சாத்திரத்தைக் கணித்தனர். எனவே, இது ஆன்மீகக் கலையாகத் தோன்றி வளர்ந்தது என்ற கருத்துமுண்டு (மேலது).இக்கருத்தானது சோதிடக்கலை சமயம் சார்ந்த ஒன்று என்பதனை மேலும் உறுதிச் செய்கின்றது.

தொடக்கத்தில் சோதிடக்கலை வாய்மொழியாகவே பல காலமாகப் பேணிக்காக்கப்பட்டு வந்துள்ளது என்றும், அக்கலைப் பரம்பரை பரம்பரையாகப் போதிக்கப்பட்டு, நாளடைவில் கல் தூண்களிலும், பெரிய பாறைகளிலும், செப்புத் தகடுகளிலும் ஓலைச்சுவடிகளிலும் எழுத்துகளால் எழுதப்பெற்று ஏட்டுருவம் பெற்றிருக்கக்கூடும் என்றும் ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன (மு.மாதேஸ்வரன்,1997:97). இருப்பினும், இவ்வாறு ஏட்டுருவம் பெற்றப் பல சோதிட மூலங்கள் சரியாகப் பராமரிக்கப்படாததாலும், இயற்கைப் பேரிடர்களாலும் அழிந்து விட்டன. இது, சோதிட உலகிற்கு பேரிழப்பாகக் கருதப்படுகிறது.

சோதிடம் இயலும் முறை

இனி, சோதிடக்கலை இயற்றப்பட்ட முறையினைக் காண்போம். அதாவது, அறிவியல் வளர்ச்சியடையாத அக்காலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் எவ்வாறு சோதிட உட்பிரிவுகளான கோள்கள், நட்சத்திரங்கள், இராசிகள் போன்றவை வரையறுத்திருக்கக்கூடும் என்பதனைப் பற்றி இப்பிரிவில் காண்போம்.

நம் மூதாதையர்கள் மனித உடலுள் அடங்கியுள்ள பஞ்ச பூதங்களும், சூரியன் முதல் சனி ஈறாக உள்ள கிரகங்களினால் ஆளப்படுகின்றன என்று நம்பினர் (கலைக்களஞ்சியம்,தொகுதி 5,1958:260). வான மண்டலத்திலிள்ள கோள்கள் மனித உடலில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன என்றும் அதனால் மனிதனும் உலக மேற்பரப்பில் உள்ள அனைத்தும் கோள்களின் இருப்புநிலை, ஈர்ப்புவிசை முதலியவற்றினால் இயக்கப்படுகின்றன என்றும் அவர்கள் நம்பினர் (சித்தயோகி சிவதாசன் ரவி, 2007:5).

இந்திய சோதிடக்கலைத் தெய்வத்தன்மைப் பெற்றது என்றும் அது சித்தர்கள் மற்றும் ரிஷிகளால் வளர்க்கப்பட்டது என்றும் முன்னம் கண்டோம். சித்தர்களும் ரிஷிகளும் தங்கள் தவத்தால் முக்காலமும் உணரக் கூடிய தீர்க்கதரிசிகளாக விளங்கினர். அவர்கள் வான் மண்டலத்தில் ஏற்படும் மாற்றங்களை ஆராய்ந்து பின் அம்மாற்றங்களால் மனிதர்களுக்கு ஏற்படும் விளைவுகளையும் அதற்கான பரிகாரங்களையும் அறிந்திருந்தனர்; பின், அவற்றைக் குறித்து வைத்திருந்தனர் (லேனா தமிழ்வாணன், 1990:11).

சூரியன் செல்லும் வானவீதியை ‘ஓரைவட்டம்' அல்லது ‘ராசி மண்டலம்' என்று சோதிட ஆசான்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். இது, ஆங்கிலத்தில் ‘Zodiac' என்று அழைக்கப்படுகின்றது. சூரியன் இந்த வட்டப்பாதையில் ஒரு முறை சென்று முடியும் போது 12 பௌர்ணமிகள் வந்ததைக் கண்ட இவர்கள் இதைக் காலக் கணிதத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள் (புலியூர் பாலு, 1997:10). ஒரு பௌர்ணமி முதல் அடுத்த பௌர்ணமி வருவதை ஒரு மாதமென்று முதலில் கண்டுபிடித்து சூரியனின் வான மண்டல சஞ்சாரத்தைப் 12 பகுதிகளாகப் பிரித்திருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு பகுதியிலும் அடங்கியுள்ள விண்மீன் கூட்டங்களின் தோற்றத்தையும், இயக்கத்தையும் ஒட்டி மேஷம் முதலிய 12 இராசிகளுக்கும் பெயரிட்டிருக்க வேண்டும். அவற்றின் தோற்றம் ஆடு போலவும் நண்டுபோலவும் இருப்பதை ஒட்டி அவர்கள் இராசிகளுக்குப் பெயர் சூட்டி இருக்கக்கூடும் (கலைக்களஞ்சியம்-தொகுதி 5, 1958:261).

அந்த வகையில், சாதகக் கணிப்பில் “Induction” முறையை அவர்கள் கையாண்டிருக்க வேண்டும் என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் நம்புகின்றனர் (பி.சி.கணேசன், 2001:55). அதாவது, வானில் ஏற்படும் மாற்றங்களை நீண்ட நாள் கவனித்து, பின்னர் குறிப்பெடுத்து இறுதியில் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு பொதுவான விதியினை உருவாக்குவது என்பது இதன் பொருளாகும்.

பின்னர், இவ்வாறாக இயற்றப்பட்ட விதியினை அடிப்படையாகக் கொண்டு வான மண்டலத்தில் காணப்படும் பல்வேறு கிரகங்களின் நிலைகளை ஏராளமான சாதகங்களோடு ஒப்பிட்டு அவர்கள் சில விதிகளை உருவாக்கி வைத்திருந்து, அவ்வாறு உருவாக்கிய விதிகளை ஏனைய புதிய சாதகங்களோடு பொருத்திப் பார்த்து உறுதி செய்திருக்க வேண்டும். இவ்வாறு, சோதிட பலன்களைக் கூறுவதற்கு நூற்றுக்கணக்கான விதிகளை அவர்கள் உருவாக்கி, எழுதி வைத்திருக்கக்கூடும். பிற்காலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் சித்தர்கள் மற்றும் ரிஷிமார்கள் எழுதி வைத்த இக்குறிப்புகளைத் துணையாகக் கொண்டு சோதிடத்தைக் கணித்துக் கூறி இருக்கலாம்.

சோதிடம் ஒரு யூகத்தின் அடிப்படையில்தான் மேற்கண்டவாறு உருவாகியிருக்கக்கூடும் என்பதனை ஆய்வாளர்கள் ஒப்புக்கொள்கின்றனர்(மேலது). இப்படிதான் நடந்திருக்கக்கூடும் என்று எந்த நூலும் அறுதியிட்டுக் கூறவில்லை. எனினும், நீண்ட ஆய்வு அல்லது கணிப்பிற்கு பின்னர்தான் சோதிடம் உருவாகி இருக்கலாம் என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்தாகும்(B.V.Raman,1992:244).

சோதிடமும் அறிவியலும்

ஒரு சமுதாயத்தில் தொகுநிலை உறவுகள், பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள், அந்தச் சமுதாயத்தில் ஏற்படும் எழுச்சி வீழ்ச்சிகள், ஏற்றத் தாழ்வுகள், வரலாற்றுக் கொந்தளிப்புகளையும் சோதிடத்தால் கூற இயலும் என்று சோதிட நிபுணர்கள் பெருமளவில் நம்புகின்றனர்(கே.என்.சரஸ்வதி,1994:40). சோதிடத்தில் பல உண்மைகள் இருப்பதையும் அது இயற்கைச் சூழலோடு தொடர்புடையது என்றும் அறிவியல் ஆராய்ச்சியாளர்கள் சில ஆய்வுகளின் வழி நிரூபித்தும் உள்ளனர். எனவேதான், அறிஞர்கள் பலர் சோதிடம் ஒரு விஞ்ஞானம் தான் என்று ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர் (தி.மகாலட்சுமி, 1996:115).

இன்றைய அளவில் அறிவியலின் பல பிரிவுகள் இயற்கையைப் பற்றியும், மனித குலத்திற்கு அதனால் உண்டாகும் நன்மை தீமைகளைப் பற்றியும், விளையும் பயன்களைப் பற்றியும் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதுபோல், சோதிடக்கலையும் இயற்கையில் நிகழும் இயக்கங்களைப் பற்றியும் அதனால் உயிரினங்களுக்கு உண்டாகும் விளைவுகளைப் பற்றியும் ஆராய்ந்து கூறுகின்றது என்பதும் ஆய்வாளர்களின் கருத்தாகும் (வே.சங்கர், 2002:5).

உளவியல், மருத்துவம், குற்றவியல் போன்ற துறைகளில் மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வுகளின் முடிவுகள் சோதிடக்கலையை அறிவியல் என்று உறுதிச் செய்கின்றன. உதாரணத்திற்குச் சந்திரன் வளர்பிறையில் இருக்கும்போது குற்றங்கள் அதிகமாவதையும், தேய்பிறையில் இருக்கும் போது குற்றங்கள் குறைவதையும் பிரஞ்சு குற்றவியல் விஞ்ஞானி கண்டறிந்து கூறியுள்ளார் (மேலது). எட்சன் ஆன்ட்ருட்ஸ் என்ற மருத்துவ அறிஞர் சந்திரனின் நிலையைப் பொருத்து மருத்துவ சிகிச்சைகள் பாதிக்கப்படுகின்றன என்று கூறியுள்ளார்(மேலது:6). மேலும், மனோதத்துவ சிகிச்சைகளும் சந்திரன் அடிப்படையில்தான் அளிக்கப்படுகின்றன. கோள்களின் பாதிப்புகள் மனித மூளையைத் தாக்குகின்றன என்பதால் மனபலம் பாதிக்கப்பட்டவர்களை உளவியலின் அடிப்படையில் மருத்துவர்கள் அணுகுகின்றனர்.

சோதிடக்கலை வகுத்துச் சொல்லியுள்ள விதிகளை, வெறும் விதிகளாக மட்டும் பார்க்காமல் அறிவியல் கண்ணோட்டத்தோடு ஆராய வேண்டும் என்று பல அறிவியல் நிபுணர்கள் கூறுகின்றனர் (கே.என்.சரஸ்வதி,1994:42). ஏனெனில், அப்பொழுதுதான் அந்த விதிகளுக்கான காரண காரியங்களை எளிதில் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்பது அவர்களின் கருத்தாகும்.

ஆக, பிரபஞ்ச இயக்கம் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையது என்ற உண்மையினை அறிவியல் உறுதிப்படுத்துகின்றது. சில கிரகங்களினுடைய இடமாற்றங்களுக்கு ஏற்ப சூரியனிலும் தட்பவெப்ப நிலை குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்கு மாற்றம் பெறுவதை ஆய்வாளர்கள் கண்டுப்பிடித்துள்ளனர் (மேலது). மேலும், ஒரு கோளுக்கும் இன்னொரு கோளுக்கும் உள்ள இடைவெளி மிக நுண்ணிய சிக்கலான ஆற்றல்களாலும் கதிர்வீச்சுகளாலும் பின்னிப் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது என்ற உண்மையை அறிவியலாளர்கள் கண்டுப்பிடித்துள்ளனர் (மேலது:43).

சுருங்கக்கூறின், மனிதன் + சூரியன் + பூமி + சந்திரன் + மற்ற கிரகங்கள், இவையாவும் ஒன்றுக்கொன்று ஆதிக்கம் பெற்று விளங்குகின்றன. இந்த ஆதிக்கமே சோதிடக்கலைக்கு ஆதாரமாக அமைகிறது. இந்த ஆதிக்கம் செயல்படுகின்ற முறைகளையும், விதிகளையும் அடிப்படையாக வைத்துத்தான் நம்முடைய முன்னோர்கள் சோதிடக் கலையை உருவாக்கினார்கள் என்ற உண்மை தெள்ளத் தெளிவாகிறது. இருப்பினும், சோதிடம் ஒரு போலி அறிவியல் என்று கூறுபவரும் இருக்கின்றனர் (தி.மகாலட்சுமி, 1996:116). பூமியிலுள்ள மனிதனுக்கும் விண்வெளிக்கும் இடையேயுள்ள மிகுதியான தூரம் மனிதன் மீது குறிப்பிடத்தக்க பாதிப்பு எதனையும் ஏற்படுத்த முடியாது எனும் நம்பிக்கையை இவர்கள் கொண்டிருக்கின்றனர். சோதிடம் அறிவியலா இல்லையா என்பதை உறுதிப்படுத்த இன்னும் பல ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

சோதிடமும் கருமவினையும்

சோதிடத்தை, அறிவியல் கண்ணோட்டத்தோடு பார்ப்பவர் ஒரு புறமிருக்க, அதனை ஆன்மீகக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்ப்பவர்களே அதிகம் இருக்கின்றனர். சோதிடத்திற்கும் கருமவினைக்கும் நெருக்கமான தொடர்பு உள்ளது என்று ஆன்மீகவாதிகள் கருதுகின்றனர்.

இந்தியர்கள் பிறவிகள் மீது அதிக நம்பிக்கை வைத்துள்ளனர். அதாவது, உலகில் பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும் முற்பிறவி, மறுபிறவி என்ற ஒன்று உள்ளது என்று அவர்கள் நம்புகின்றனர். ஒருவர் முற்பிறவியில் செய்த நல்வினை, தீவினையைப் பொறுத்தே அவருடைய மறுபிறவியும் அமைந்திருக்கும் என்பது இந்துக்களின் நம்பிக்கை. இதை, இந்து சாத்திரங்களும் வலியுறுத்துகின்றன (S.P.சுப்ரமணியன், 1998:5). இதையே வினைப்பயன், கருமவினை, ஊழ்வினை, விதி என்று இந்துக்கள் அழைப்பர். இக்கருமவினை ஒருவரின் வாழ்க்கைப் பாதையை முடிவுசெய்கின்றது என்பது அவர்களின் உறுதியான நம்பிக்கை. அவ்வாறாயின், சோதிடக்கலையின் பயன் என்ன என்னும் கேள்வி இங்கு எழுகிறது.

சோதிடக்கலையின் பயன்

சோதிடம் என்பது கடந்த காலம், நிகழ்காலம், வருங்காலம் போன்ற பலன்களை எடுத்தியம்பும் ஒரு கலையாகும். சோதிடம் வழி, எந்தெந்தக் காரியத்தை எந்தெந்த நேரத்தில், எந்தெந்த முறைப்படி செய்ய வேண்டும்; அதனால் எவ்விதப் பலன்கள் கிட்டும் என்பதைச் சோதிடம் தெரிவிக்கிறது (ரிஷிபானந்தர், 1999:4). பண்டைக்காலத்தில் வேள்வி, பூசை, தவம் போன்றவற்றைச் செய்ய ஏற்ற கால நேரங்களையெல்லாம் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான சிறந்த கலையாக உதவியது சோதிடக்கலை.

சோதிடத்தின் வாயிலாக, அவரவர்கள் தங்களிடம் புதைந்துள்ள ஆற்றலை உணர்ந்து அதற்கு உகந்த தொழில்களிலும், இதர நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட முடியும் என்று சிலர் கருதுகின்றனர் (மேலது). மேலும், கிரகங்களின் நிலையையும் நட்சத்திரங்களின் நிலையையும் கொண்டு நாம் உலக விவகாரங்களைப் பற்றி முன் கூட்டியே அறிய முடியும் என்றும் கூறுகின்றனர் (கலைக்களஞ்சியம்-தொகுதி 5, 1958:260).

இருப்பினும், சோதிடத்தின் மூலம் அனைத்தையுமே கணிக்க முடியாது. ஒருவரின் வாழ்க்கையை ஓரளவு மட்டுமே சோதிடத்தால் கணித்துக் கூற முடியும் என்னும் கருத்தும் உள்ளது. “சோதிடர்கள் கிரகங்களின் அசைவுகளைக் கொண்டு இயன்றவரை பலன்களை முன்கூட்டி அறிவிக்கிறார்கள். ஆயினும், நம்மைப் படைத்த பிரமனைத் தவிர, வேறு யாராலும் திட்டவட்டமாக இதுதான் நடக்கும் என்று கூற முடியாது” என்பார் காளிதாசர் (ராமய்யங்கார். 2000:முன்னுரை).

சோதிடம் மனிதனுக்கு சரியாக வாழ்வதற்குரிய வழியைக் காட்டி அவனைப் பக்குவப்படுத்துகின்றது. இருள் சூழ்ந்த பாதையில் நடந்து செல்பவனுக்குச் சூரியனின் கதிரொளி பாதை காட்டுவதுபோல மனிதன் செம்மையுற வாழ்வதற்குச் சோதிடம் பாதை காட்டுகின்றது. சோதிடக்கலையை அறிந்தவர்கள் கோள்களின் நியதியை மனந்துணிந்து ஏற்றுக்கொள்வதோடு பொறுமை, சகிப்புத்தன்மை, தியாகம் ஆகிய நற்குண நற்செயல்களால் தன்னைப் பற்றியிருக்கும் தீவினைகளைப் போக்கிக் கொள்ள தயாராகின்றனர். மனிதன், தனக்கு வரும் நன்மைக்குரிய காலத்தை முன்னரே அறிந்து வைத்துக் கொண்டு தன் வாழ்க்கையை மேலும் வளப்படுத்திக் கொள்ளவும், துன்ப காலத்தில் மனம் துவண்டு விடாமல் தனக்கு அமைந்துள்ள வாழ்க்கையை ஏற்றுக்கொண்டு வாழவும் சோதிடக்கலை துணைபுரிகின்றது. இக்கலை, இயற்கையின் அளப்பெரும் ஆற்றலை மனிதனுக்கு உணர்த்தி, இறைவனின் திருவடியே கதியென சரணடையச் செய்கின்றது. மனிதன் துன்பங்களுக்கு ஆட்பட்டுவிடாமல் வாழ்க்கைப் பாதையைக் கடந்து வந்து மன நிம்மதி பெறுவதற்கும் இக்கலை வகை செய்கின்றது. இதன்வழி சோதிடம் என்பது மனிதனின் கருமவினைக் கணக்கைச் சொல்லுகின்ற கலை என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவியலும்.

சோதிடக்கலை, பல்வேறு நோக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. ‘சாராவளி'யின் ஆசிரியர் கல்யாணவர்மா, ஒருவர் செய்யும் தொழில் விருத்திக்கும், குடும்ப நிலைக்கும், வியாபாரம் முதலியவற்றிற்கும், திருமணம் போன்ற சுபகாரிய முயற்சிக்கும், குடும்ப வாழ்க்கை சிறக்கவும், மக்கள் கல்வி நிலை அறிந்து அதற்குத் தக்கபடி அவர்களைச் சீர்திருத்திக் கொண்டு போகவும், புது முயற்சிகள் ஏதாவது செய்ய வேண்டுமானால் அதற்குத் தக்க, நல்ல நேரத்தைத் தெரிந்து கொண்டு செயல்படவுமே சோதிடம் பயன்படுகிறது என்று சோதிடம் உருவாகிய நோக்கத்தைத் தெளிவுப்படுத்தியுள்ளார் (புலியூர் பாலு, 1997:34).

பண்டைய காலத்துச் சக்கரவர்த்திகள், பேரரசர்கள், பெருநில குறுநில மன்னர்கள் எல்லாம் தமது அரசவைகளில் அரசவை சோதிடர்களை அமர்த்திக் கொண்டுள்ளனர். அவர்கள் மதியுரைப்படி அரசாட்சியைத் திறம்பட நடத்தினர் என்ற குறிப்புகளும் நமது இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன(தி.மகாலட்சுமி,1996:19). போர்க்காலங்களில், கிரக நிலைகளை ஆராய்ந்து அதற்குத் தக்கபடி தமது போர் நடவடிக்கைகளை அமைத்துக் கொண்டு வெற்றி கண்டிருக்கின்றனர் அக்கால மன்னர்கள்(மேலது). மேலும், சமாதான காலங்களில், நாட்டில் சோதிடக்கலை அறிவை பரப்புவதிலும் வளர்ப்பதிலும் ஈடுபாடு கொண்டு வளரச்செய்திருக்கின்றனர் (புலியூர் பாலு, 1997:35).

தவிர, பழங்காலத்தில் உலகம் முழுவதும் நலமுடன் இருப்பதற்கு வேண்டிய வேள்வி, பூசை, தவம், போன்றவைச் செய்வதற்குரிய கால நேரங்களையெல்லாம் அறிவதற்கு சோதிடம் அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது (தி.மகாலட்சுமி,1996:14). இக்காலத்திலும், மக்கள் சோதிடத்தைப் பல்வேறு நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்துகின்றனர். தத்தம் வாழ்க்கை தேவைக்கு ஏற்ப மக்கள் இக்கலையின் வழி வழிகாட்டுதலைப் பெற்று பயன்காண்கின்றனர். இதன்வழி, மனித இனத்துக்கு நல்ல முறையில் பயன்பட வேண்டும் என்கிற சீரிய நோக்கத்தோடுதான் நம்முடைய முன்னோர்கள் சோதிடக்கலையை உருவாக்கினர் என்பது புலப்படுகின்றது.

சோதிடரும் சோதிட நூல்களும்

சோதிடக்கலை மக்களைச் சென்றடைய சோதிடர் பெரும் பங்காற்றுகின்றனர் என்பதில் வேறுபட்ட கருத்து இல்லை. அக்காலத்தில் சில மன்னர்களும் கூட இக்கலையில் சிறந்து விளங்கினர் என்பதனை நமது இலக்கியங்கள் மூலம் படித்துணரலாம். சோதிடத்தைப் பொருள் ஈட்டித் தரும் தொழிலாக மட்டும் பாராமல் முழு ஆர்வத்தோடும், தெய்வத் தன்மையோடும் சோதிடவியலிலுள்ள உண்மைச் செய்திகளை உள்ளது உள்ளவாறே

எடுத்தியம்பி வந்தனர் அக்கால சோதிடர்கள். ஆதலால்தான், சோதிடர்களைத் தீர்க்கதரிசிகள் என்று கூறுவர். அக்காலத்தில், சோதிடர்களின் வாக்கு பொய்யாகாது என்று பெரும் நம்பிக்கையுடன் இந்தியர்கள் இருந்து வந்தனர். இதன் காரணமாகத்தான் சோதிடம் இன்றளவும் பேணி காக்கப்பட்டு வந்துள்ளது எனலாம்.

அரசவை மட்டுமின்றி ஆலயங்களிலும் தனியாகச் சோதிடர் இருந்தனர் என்று ஆய்வுகள் காட்டுகிறன (கே.என்.சரஸ்வதி, 1994:97). அவர்கள் ஆலய நிகழ்வுகளை மட்டுமே கவனிப்பர். ஆண்டுதோறும், அரசவையிலும் கோயில்களிலும் பஞ்சாங்கம் படிப்பது ஒரு பழக்கமாக அந்நாளில் இருந்துள்ளது (மேலது). ஆதியில், அட்சரேகை (Latitude), தீர்க்கரேகை (Longitude) முதலியவற்றைச் சூரியனது நிழலைக் கொண்டு சோதிடரே கணித்தனர் என்பது ‘ஜாதக சாகரம்' எனும் நூலினால் அறியலாகும் செய்தியாகும்(தி.மகாலட்சுமி,1996:169).

மேலும், ‘சாதக அலங்காரம்' என்னும் நூல், ஊர்களின் அட்சரேகை, தீர்க்கரேகை, காலநிர்ணயம் முதலியவற்றை அறிந்திருத்தல், உத்தம குணம், பொறுமை, மனுநீதி, நூலறிவு, பெரியோர்க்கு இணக்கம் முதலியன சோதிடனுக்குரிய தகுதிகள் எனக் கூறுகிறது (மேலது). இதன்வழி, சோதிடன் என்பவன் நிரம்பிய அறிவுடையவனாக இருத்தல் வேண்டும் என்பது புலனாகிறது. சோதிடர்களின் பெருமைகளை நமது இலக்கியங்கள் பலவாறாக எடுத்து கூறியுள்ளன.

பொதுவாக, சோதிடத்தைக் கணித்துக் கூறுபவரைச் சோதிடர் என்பர். அந்நாளில் ‘அறிவன்' என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இச்சொல் சோதிடரைக் குறிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டதைப் பின்வரும் நூற்பாவினால் அறியமுடிகிறது.

“மறுவில் செய்தி மூவகைக் காலமும்
நெறியின் ஆற்றிய அறிவன் தேயம்
நாவிரு வழக்கில் தாபதப் பக்கமும்
பாலறி மரபில் பொருநர் கண்ணும்” (புறத்திணை.16)

இப்பாடலுக்கு, இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என்னும் மூவகைக் காலத்தையும் நெறியோடு முழுமனதுடன் உணர்ந்தவர் என்றும் இல்லற வாழ்க்கையைத் துறந்து தவம் செய்யும் முனிவர் என்றும் உரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் உரை எழுதியுள்ளார் (தி.மகாலட்சுமி,1996:117). மேலும், உரையாசிரியர் இளம்பூரணர், அறிவன் என்பது கணியனைக் குறிக்கும் என்பார்(மேலது). இதுவன்றி இன்னும் பல பாடல்களின் மூலம் தொல்காப்பியர் காலத்திலும் சங்ககாலத்திலும் சோதிடர், அறிவன், அறிவர் என்ற சொற்களால் குறிக்கப்படுவது மட்டுமின்றி இவர்கள் முனிவர்களாகவும் இல்லற வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டவர்களாகவும் இருந்தனர் என்பதும் தெரிய வருகிறது.

மேலும், ‘கணி', ‘கணிகள்', ‘கணியன்', ‘கணியான்', ‘கணிவன்' என்றெல்லாம் சோதிடர்கள் அழைக்கப்பட்டுள்ளனர் (மேலது:120). கணி என்பதற்குச் சோதிடன் என்று செந்தமிழ் அகராதியும்), சோதிடம் என்று சங்க இலக்கியப் பொருட்களஞ்சியமும் பொருள் தருகின்றன (இரா.சாரங்கபாணி, 1986:95)
தவிர, தமிழ் இலக்கியங்களான பெருங்காப்பியங்கள், சிறுகாப்பியங்கள், இலக்கண நூல்கள், பக்தி இலக்கியங்கள், புராணங்கள் சோதிடரைக் குறிக்கக் ‘கணி' என்ற சொல்லையே பரவலாகக் கையாண்டுள்ளன (தி.மகாலட்சுமி,1996:121). கணியன் பூங்குன்றனார் என்னும் புலவர் சங்ககாலச் சோதிடர்களில் ஒருவராகத் திகழ்ந்திருக்கின்றார் என்ற குறிப்பும் கிடைக்கப்பெறுகிறது(மேலது). இங்கு, கணியன் பூங்குன்றனார் என்னும் பெயரில் வரும் ‘கணியன்' என்னும் சொல் அவர் ஒரு சோதிடர் என்பதனை உறுதிச்செய்கிறது.

சோதிடரைக் குறிக்கும் வகையில் ‘பஞ்சவர்' என்ற சொல்லும் காப்பிய காலத்தில் நிலவி வந்திருக்கிறது. பன்னிரண்டு மாதமும் கோள்கள் நிற்கும் நிலையினை நன்கு கற்ற கணித நூல் வல்லுனர் அக்கணித நூலுக்குரிய திதி, வாரம், நாள், யோகம், கரணம் என்னும் ஐவகை உறுப்புகளின் இலக்கணங்களை அறிந்திருந்ததால் அவர்களைப் பஞ்சவர் என்று பண்டைத்தமிழர்கள் அழைத்து வந்துள்ளனர் (மேலது:130). மேலும், ஆட்சி, உச்சம், பகை, நீச்சம், சமம் என்ற ஐந்து நிலைகளையும் நுட்பமாய் அறிந்து கூறுவதாலும் இவர்களைப் பஞ்சவர் என்றும் கூறுவதுண்டு (மேலது).

இதுவன்றி, கோளர், குறிக்கோளாளர், காலக் கணிதர், அந்தணர், நிமித்தகர், நாழிகைக் கணக்கர் என்று இன்னும் பல பெயர்களாலும் சோதிடர்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றனர் என்பது நமது இலக்கியங்கள் வழி அறியப்படும் செய்திகளாகும் (இரா.சாரங்கபாணி, 1986:81) அக்காலத்தில் சோதிடர்கள் மக்களிடையே நன்மதிப்பையும் முக்கியத்துவத்தையும் பெற்றிருந்தனர் என்பதனை இது காட்டுகிறது.

ஆதியில், சோதிட ஆசிரியர்கள் என்று எடுத்துக் கொண்டால் அவர்கள் சித்தர்களும் ரிஷிமார்களுமே ஆவர். மொத்தம் 18 சித்தர்கள் இந்துக்களின் சோதிட ஆசிரியர்களாக இருந்திருக்கின்றனர். இவர்களே சோதிடவியலுக்கு முதல் நூல் இயற்றினர். இவர்கள் இயற்றிய மொத்தச் சுலோகங்கள் நான்கு இலட்சத்து ஐம்பதினாயிரம் என்று ‘சாதக அலங்கார'த்தின் பாயிரம் குறிப்பிடுகிறது (தி.மகாலட்சுமி & கோவி.சிவபாலன்(பதிப்.).

2016:56). சி.சி. இராசன், துருவன், சயமுனி, கர்க்கர், வியாசர், சத்தியாச்சாரியார், மணித்தர் ஆகியவர்களால் சோதிட மரபு வந்தது என்று குறிப்பிடுகின்றார் (வாழ்வியல் களஞ்சியம்-தொகுதி 9,1988:642).

சித்தர்களும் ரிஷிமார்களும் கடவுளின் அருளாலும், தங்களின் தவ வலிமையாலும் முக்காலமும் உணர்ந்தவர்களாக விளங்கினர். அவர்களே மக்களின் நல்வாழ்வுகளுக்காகச் சோதிடத்தைக் கணித்துக் குறித்து வைத்திருந்தனர். இவ்வாறு இவர்கள் சோதிடத்தைப் பற்றி எழுதி வைத்திருந்த குறிப்புகள்தான் பிற்காலத்தில் பல சோதிடர்களும் சோதிட நூல்களும் உருவாகுவதற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கின்றன. இத்தகைய சிறப்புக்குரிய பணியை ஏற்று சோதிட சாத்திரத்தை வகுத்து நடத்தியவர்கள், சுவாயம்புமனு, சுவாரோசிஷன்மனு, உத்தமன்மனு, தாமசமனு, ரைவதன்மனு, சாசுஷன்மனு, வைவசுதனமனு, சாவர்ணிமனு, தஷசாவர்ணிமனு, பிர்ம்மசாவர்ணிமனு, தர்மசாவர்ணிமனு, ருத்திரசாவர்ணிமனு, ரவுச்யன்மனு, பவுத்யன்மனு முதலான பதினான்கு மனுக்கள் ஆவர் என்று குறிப்புகள் காட்டுகின்றன (தி.மகாலட்சுமி,1996:10-11).

சோதிட ஆசிரியர்களில் வராஹமிஹிராசாரியார் மிகவும் முக்கியமானவர். இவர் சித்தர்கள், ரிஷிகள் இயற்றிய நூல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல நூல்களை இயற்றியுள்ளார் (வாழ்வியல் களஞ்சியம் - தொகுதி 9, 1988:642). இவரே சோதிட ஆசிரியர்களுக்கெல்லாம் முன்னோடியாகத் திகழ்கின்றார். வராஹமிஹிராசாரியார் வான ஆராய்ச்சியிலும் சோதிடத்திலும் சிறந்தவர் ஆவார். அவர் குப்தப் பேரரசர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் கி.பி.4 அல்லது 5-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்தவராகக் கருதப்படுகிறார் (லேனா தமிழ்வாணன், 1990:12). இவர் இயற்றிய நூல்கள், பிருஹத்ஜாதகம், பிருஹத்சமிதா, பிருகத் யாத்திரை, பஞ்ச சித்தாந்தம், லகு ஜாதகம், பிருஹத் விவாக படலம் போன்றவை ஆகும். இவர், தமது 'பிருஹத்சமிதா'யில் வேறு தேசத்தாரால் மேஷம் முதல் மீனம் வரையுள்ள பன்னிரண்டு இராசிகட்கு இடப்பட்ட பெயரைத் தாமும் ஏற்றுக்கொள்வதாகக் கூறியுள்ளார் (வாழ்வியல் களஞ்சியம்-தொகுதி 9, 1988:642). இக்கூற்றானது, வராஹமிஹிராசாரியாரின் காலத்திற்கு முன்னே பல சோதிட நூல்கள் பிற நாட்டிலும் இருந்திருக்கின்றன என்பதனை உறுதிப்படுத்துகின்றது. வராஹமிஹிராசாரியாரின் நூல்களுக்கு ஸ்ரீபதிபட்டாச்சாரியார் என்பவர் விளக்கவுரை எழுதியுள்ளார். இது, 'சிரிபதி பத்ததி' (Sripathy System) எனப்படும் (ரிஷபானந்தர், 1999:13). இந்து தெய்வப்பெயர்களும் வருணப் பகுப்புகளும் சிரிபதி முறையில் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளமையால், 'இந்து முறைச் சோதிடம்' என்றும் இந்நூலுக்குப் பெயரிடப் பெற்றுள்ளது(வாழ்வியல் களஞ்சியம்-தொகுதி 9, 1988:642).

இவரைத் தவிர, பாஸ்கராச்சார்யா, ஆரியபட்டர் போன்ற வான ஆராய்ச்சி நிபுணர்களும் சோதிடவியல் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்துள்ளனர். பூமி உருண்டை வடிவானது என்பதையும், அது தன்னைத்தான் சுற்றிக்கொண்டு சூரியனைச் சுற்றி வருவதையும் பல ஆராய்ச்சிகளின் மூலம் இவர்கள் உறுதிப்படுத்தி உள்ளனர்.

குப்த பேரரசு காலத்தில் வாழ்ந்ததாகக் கூறப்படும் ஆரியபட்டர், வான சாஸ்திர ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு, கோள்களின் நிலைகளைக் கண்டறிந்து, உலகத்திலேயே முதன் முதலில், 'பஞ்சாங்கம் போடும்' முறையைக் கண்டறிந்து, முதல் பஞ்சாங்கத்தை அவர் வெளியிட்டார் (லேனா தமிழ்வாணன்,1990:12). வான சாஸ்திரம், பஞ்சாங்கம் போன்ற துறைகளுக்கு ஆரியபட்டர் ஒரு வழிகாட்டியாக இருந்ததனால் தான் இந்தியா பறக்கவிட்ட முதன் முதல் விண்வெளிக் கப்பலுக்கு ஆரியபட்டர் என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டது. இவருடைய காலம் கொப்பர்னிகஸ் (Coppernicus-15th century) என்ற வானியல் நிபுணரின் காலத்திற்கு ஓராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் என்ற கருத்தும் காணப்படுகிறது(B.V.Raman,1992:244). அவருடன் கூட்டாகச் சேர்ந்து செயல்புரிந்தவர் வராஹாமிஹிராச்சாரியார் என்று சொல்லப்படுகிறது (மு.மாதேஸ்வரன், 1997:15).

'சாராவளி' என்ற மற்றொரு சோதிட சாஸ்திர மூலகிரந்தத்தை வட மொழியில் எழுதி வெளியிட்டவர் கல்யாணவர்மா ஆவார். கல்யாணவர்மா, கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவராக இருக்க வேண்டும் என்று கூறுகின்றனர்(மேலது:13). பிரம்ம குப்தா மற்றும் பாஸ்கரா போன்ற வானாராய்ச்சியாளர்களும் வானவியல் நூல்களை எழுதியுள்ளனர் (தி.மகாலட்சுமி,1996,:16). வராஹமிஹிராசாரியார், ஆரியபட்டர் போன்றவர்களின் காலத்திற்கு முன்னமே கூட பல சோதிட நூல்கள் வெளியாகியுள்ளன என்பதனை ஒரு குறிப்பு காட்டுகிறது. அதாவது, பராசர முனிவர் என்பவர் சோதிடக்கலைக்குச் சீரிய வடிவம் கொடுத்து 'பராசர ஹோரா' என்ற நூலை இயற்றினார் என்றும், இவரது காலம் 6000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என்றும் குறிப்புகள் கூறுகின்றன (மேலது). மேலும், ஒரு குறிப்பு உஜ்ஜயினியை ஆண்ட விக்ரமாதித்த மாமன்னரின் அரசவையில் உள்ள காளிதாச மகாகவி, 'கலாமிர்தம்', 'சோதிட விதபரணா' போன்ற நூல்களை இயற்றினார்என்று குறிப்பிடுகிறது (S.P.சுப்பிரமணியன்,1998:269). அவரது காலம் கி.மு. 128 என்று கூறப்படுகிறது.

விக்கிரமாதித்தனின் காலக்கட்டத்தில் பல இந்தியச் சோதிடர்கள் பஞ்சாங்கம் கணித்தனர் என்பது தெரிகிறது. மயன், மணித்தர், சத்யாச்சாரி ஆகியோர் முதல் பதினெட்டு நூல் ஆசிரியர் உருவாக்கித் தந்த நூல்களின் அடிப்படையில் சோதிடக் கலையைப் பற்றி எழுதினர். ஆனால், இந்நூல்கள் இன்று கிடைக்கவில்லை (வாழ்வியல் களஞ்சியம்-தொகுதி 9,1988:642). இவர்களுக்குப் பின் வந்தவர்களே சோதிடக் கலையின் முன்னோடிகளாக இன்று போற்றப்பட்டு வரும் வராஹமிஹிராசாரியார், பட்டோத்பவர், வெங்கடேசர் போன்றவர்கள். இருப்பினும், இந்தியர்களின் முதல் சோதிட நூல்கள் எது; முதல் பஞ்சாங்கம் எது என்ற குறிப்பு

தெளிவுப்படுத்தப்படவில்லை. ஆதியில் சோதிட நூல்கள் வடமொழியிலேயே இயற்றப்பட்டன. வடமொழியிலுள்ள சோதிடமூல நூல்களையும், வழி நூல்களையும், விரிவுரை நூல்களையும் மூல நூல்களாகக் கொண்டு தமிழில் பல சோதிட நூல்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இதனை அந்த நூல்களின் பாயிரத்தாலும், வடமொழிக் கலைச் சொற்களாலும் அறியலாம்.

கீரனூர் நடராஜன் என்பவர் தமிழில் சோதிட நூல்கள் இயற்ற காரணமாக இருந்தவர் எனலாம். கீரனூர் நடராஜன் கி.பி. 1725-ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பு வடமொழியிலுள்ள 'ஹோராசாரம்', 'சாராவளி', 'பராசாரியம்', 'சந்தான தீபம்', 'பிருகத் சாதகம்', 'சருவார்த்த சிந்தாமணி', 'மணிகண்ட கேரளம்', 'சம்புநாதம்' போன்ற பல கிரந்தங்களின் உட்பொருளைத் திரட்டி 'சாதக அலங்காரம்' என்ற பெயரில் விருத்தங்கள் என்னும் செய்யுள் வடிவில் வெளியிட்டுள்ளார். அவர் இயற்றிய இந்நூலுக்கு, கோவை மாவட்டம் அனுப்பப் பாளையம் திரு.ஆ.சி.ரா.முருகைய சோதிடர் அவர்கள் விரிவுரை எழுதி 'சாதகலங்காரம்' என்ற பெயரிலேயே கி.பி.1900-ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்டார். அது தான் தற்சமயம் தமிழ் மொழியிலுள்ள சோதிட நூல்களுக்கு எல்லாம் சிகரமாகத் திகழ்கிறது (மு.மாதேஸ்வரன், 1997:170). தமிழ்ச் சோதிட நூல்களில் தலை சிறந்த நூல் 'சாதக அலங்காரம்' எனலாம்.
இதைத்தவிரச் சாதக சிந்தாமணி, குமாரசுவாமியம், நாரதர் சோதிடம், கார்க்கேயர் சோதிடம், மாணிக்கக் கணித சோதிட முருகசேகரம், நந்தி வாக்கியம், வராகர் ஓராசாத்திரம், பூர்வப் பராசரியம், அகத்தியர் காண்டம் போன்ற நூல்கள் தமிழில் குறிப்பிடத்தக்கவை.

ஆக, சோதிடக்கலையில் பல ஆசிரியர்கள் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னமே தோன்றி வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரிய வருகிறது. இன்றைய காலத்திலும் சோதிடக்கலையில் பலர் ஈடுபட்டுவருகின்றனர். ஆயினும் இவர்களது ஈடுபாடு பெரும்பாலும் பொருளாதாரத் தேவையைச் சார்ந்ததாகவே உள்ளது. இவர்கள் தொழில்முறைச் சோதிடர்களாகவும், பகுதி நேரச் சோதிடர்களாகவும் உள்ளனர். இவர்கள் அவ்வப்போது தங்களது அனுபவங்களை உள்ளடக்கியும், மூலசோதிட நூல்களிலுள்ள சில கூறுகளை எளிமைபடுத்தியும் சிறு சிறு நூல்களாக வெளியிட்டு வருகின்றனர்.

முடிவுரை

இதுகாறும் மேற்காணும் கட்டுரையின் வாயிலாக இந்திய சோதிடம் பற்றி பல்வேறு கருத்துகள் முன்வைக்கப்பட்டன. அவற்றையெல்லாம் கோர்வையாக்கி ஆய்வுக்கு உட்படுத்தியதில் சில கருத்து முடிபுகள் கிடைக்கின்றன. சோதிட நம்பிக்கை உலக மக்களுக்குப் பொதுவானதென்பதும், அவர்களிடம் தோன்றிய விண்ணியல் ஆராய்ச்சி அறிவே சோதிடக்கலையாக முகிழ்த்ததென்பதும், பின்னாளில் அதுவே சோதிட நம்பிக்கையாக மலர்ந்ததென்பதும் தெரிய வருகின்றது. இந்தியர்களின் சோதிட நம்பிக்கை காலத்தால் முந்தையது என்பதும், வடவர்களுக்கும் தமிழர்களுக்கும் தனித்த சோதிடப் பாரம்பரியம் இருப்பதுவும், அவர்கள் ஆக்கியுள்ள சோதிட நூல்களே இதற்குச் சான்று பகர்வதாக இருப்பதுவும் அறியப்படுகின்றது. பிற நாடுகளுக்கு இல்லாத பலமாக இந்தியர்களுக்கு அமைந்துள்ள சோதிட இலக்கியங்கள் விளங்குவதும், இந்தியர்களின் சோதிடம் கருமவினைக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் ஏனைய சோதிடங்களிலிருந்தும் மாறுபட்டிருப்பதும், இறைவன், இயற்கை, மனிதன், வினைப்பயன் ஆகியவற்றின் கூட்டிசைவை எடுத்துச் சொல்லும் முறைமையில் இந்திய சோதிடம் தனித்தன்மையுடன் திகழ்வதும் இந்தக் கட்டுரையின் திரண்ட கருத்து முடிபாக அமைகின்றன.

மேற்கோள் நூற்பட்டியல்

கலைக்களஞ்சியம்-தொகுதி 5 (1958).சென்னை: தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம்.

கணேசன், பி.சி. 2001. *ஜோதிடம்-ஒரு விஞ்ஞானக் கலையா?* சென்னை: சுரா புக்ஸ் (பிரைவேட்) லிமிடெட்.

சங்கர், வே. 2002. *ஜோதிஷ் ஞானம்.* புதுச்சேரி: நன்மொழிப் பதிப்பகம்.

சரஸ்வதி, கே.என். 1994 *ஜோதிட அநுபவ ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள்.* சென்னை: கடலங்குடி பப்ளிகேஷன்.

சாமிநாதையர், உ.வே. 1957. *பதிற்றுப்பத்து மூலமும் பழைய உரையும்.* சென்னை: கபீர் அச்சுக்கூடம்.

சிங்காரவேலு முதலியார். 1881. *அபிதான சிந்தாமணி.* சென்னை: ஆசியன் எடுகேசனல் சர்வீசஸ்.

சிவதாசன் ரவி, சித்தயோகி. 2007. *நாடி ஜோதிட விளக்கங்கள்.* தம்மம்பட்டி: ஸ்ரீ ஆரோமிரா பிரசுரம்.

சாரங்கபாணி, இரா. 1986. *சங்க இலக்கியப் பொருட் களஞ்சியம்* (தொகுதி 2). தஞ்சாவூர்: தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்.

சுப்பிரமணியன், S.P. 1998. *ஜோதிடக் கலைக்களஞ்சியம்.* சென்னை: நர்மதா பதிப்பகம்.

சுப்ரமணியன், S.P. 1998. *நீங்களும் ஜோதிடம் கற்கலாம்.* சென்னை: ஸ்ரீ சங்கீத வாணி.

புலியூர் பாலு. 1997. 50 *ஜோதிட ஆராய்ச்சி கட்டுரைகளின் தொகுப்பு.* சென்னை:பாரதி பதிப்பகம்.

மகாலட்சுமி,தி. 1996. *இலக்கியத்தில் சோதிடம்.*சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.

மகாலட்சுமி,தி. 1996. *சோதிடவியல்.* சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.

மகாலட்சுமி, தி.& கோவி.சிவபாலன்(பதிப்.). 2015. *அனைத்துலக வானியல் மற்றும் சோதிட மாநாட்டுக்*

கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள். சென்னை:தமிழ்ப்பண்பாட்டுப் பதிப்பகம்.
மகாலட்சுமி, தி. & கோவி.சிவபாலன் (பதிப்.). 2016. *காலக்கணித ஆய்வு* - மலேசியாவில் நடைபெற்ற சோதிடவியல் இரண்டாம் மாநாட்டுக் கட்டுரைகள். சென்னை: தமிழ்ப்பண்பாட்டுப் பதிப்பகம்.
மாதேஸ்வரன்,மு. 1997. *சோதிட ஆராய்ச்சித் திரட்டு* (பாகம்-2). கோயமுத்தூர்: விஜயா பதிப்பகம்.
நடேச சாஸ்திரிகள், கடலங்குடி. 1998. பிருஹத் ஜாதகம். சென்னை: கடலங்குடி பப்ளிகேஷன்ஸ்.
ராமய்யங்கார். 2000. *குடும்ப ஜோதிடம்*. சென்னை: பாரதி பதிப்பகம்.
ரிஷபானந்தர். 1999. *போகம் தரும் எண் கணித சாஸ்திரம்*. சென்னை: அநுராகம் பதிப்பகம்.
லேனா தமிழ்வாணன் (பதிப்பாசிரியர்). 1990. *கிரகங்கள் பேசுகின்றன*. சென்னை: மணிமேகலைப் பிரசுரம்.
வாழ்வியல் களஞ்சியம்-தொகுதி 9 .1988. தஞ்சாவூர்: தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம்.

Britannica Concise Encyclopedia – Tamil Edition (Vol.3). 2007. New Delhi: KM Thomas Pvt. Ltd.
Raman, B.V. 1992. *Hindu Astrology and the West*. New Delhi: UBS publishers Distributors.
Sivachandralingam Sundara Raja. 1999. *Tamadun Dunia*. Shah Alam: Penerbitan Fajar Bakti.
Tamil Lexicon Vol III. 1982. Madras: Macmillan India Press.